

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517206574
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3517206574.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu G. G. V.: XX XXX XXX, so sídlom U. XX, XXX XX H., zastúpeného: M. Y. Z., V.: XX XXX XXX, so sídlom F. X. XXX, XXX XX C., proti žalovaným: 1/ I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX Y., 2/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX Y., za účasti príbratého subjektu na strane žalovaných, D. B. C. G., V.: XX XXX XXX, so sídlom D. T. XX/X, XXX XX H. - I. G. I., zastúpeného: N. & C. G. V.: XX XXX XXX, so sídlom F. XX, XXX XX H. - mestská časť G. I., o zaplatenie 38.956,45 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 2. augusta 2021, č. k. 7Csp/136/2017-228 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

Občianskemu združeniu D. B. C. G., V.: XX XXX XXX, so sídlom D. T. XX/X, XXX XX H. - I. G. I., **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti žalovanej istiny 7.740,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti zastavil. Výrokom II. žalobu zamietol. Výrokom III. žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,14 %. Výrokom IV. občianskemu združeniu D. B. C. G. priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,14 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 565, § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, 2, 3, Občianskeho zákonníka. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.08.2009 poskytol žalobca žalovaným ako dlžníkom A. na bývanie za účelom kúpy nehnuteľnosti vo výške 45.000,- EUR s úrokovou sadzbou na dobu jedného roka vo výške 6.19 % p.a., pričom výška úrokovej sadzby sa v priebehu zmluvného vzťahu menila 3-krát. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom v 359 splátkach po 280,66 eur mesačne splatných do 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2009 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.08.2039. Pohľadávka žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam vlastníčky W. K., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie D., a to v zmysle uzatvorenej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 28.08.2009. Súd prvej inštancie mal za to, že právny vzťah medzi stranami založený zmluvou o úvere s poukazom na charakter účastníkov zmluvy je nevyhnutné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a na predmetný právny vzťah medzi stranami aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Na základe vznesenia námietky premlčania zo strany pribratého subjektu, občianskeho združenia D. B. C. G. na strane žalovaných pristúpil súd prvej inštancie k skúmaniu premlčania s poukazom na zásadu hospodárnosti konania. S poukazom na skutočnosť, že právo žalobcu na zaplatenie je právom, ktoré podlieha premlčaniu, súd prvej inštancie skúmal, či došlo ku kvalifikovanému uplynutiu času, teda zániku súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, zročnú najneskôr bezprostredne pred zosplatením úveru. Zosplatenie úveru nastalo dňa 15.07.2014. V danom prípade by takouto splátkou, pre ktorú sa stal zročným celý úver, bola splátka splatná dňom 20.06.2014. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, t. j. dňom 21.06.2014. To znamená, že veriteľ mal možnosť uplatniť si nárok na zaplatenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovaným 1/ a 2/ na súde v rámci trojročnej premlčacej doby, teda do dňa 21.06.2017, pričom je zrejmé, že žaloba žalobcu je zo dňa 14.07.2017 (doručená súdu dňa 18.07.2017). Z týchto dôvodov súd prvej inštancie považoval žalovaný nárok žalobcu za premlčaný, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol bez toho, že by ďalej posudzoval vecnú správnosť a opodstatnenosť uplatňovaného premlčaného práva (čo do dôvodu a výšky). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom konaní súd žalobu v celom rozsahu z dôvodu premlčania žalobcom uplatneného nároku zamietol a žalovaným 1/ a 2/ ako strane pomerne úspešnej v spore priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,14 % (úspech žalovaného v pomere žalovanej sumy 38.956,45 EUR k časti zamietnutému nároku 31.216,45 EUR, t. j. 80,14 %). Zároveň súd priznal nárok na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu 80,14 % i pomerne úspešnému pribratému subjektu do konania na strane žalovaných, Občianskemu združeniu D. B. C. G., V.: XX XXX XXX, so sídlom D. T. 7, XXX XX H..

2. Proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a v závislých výrokoch o trovách konania (výroky II., III., IV.) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne skutkové a právne závery (odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Súdu prvej inštancie vytýkal, že nepostupoval správne, keď posúdil žalobcom uplatnený nárok za premlčaný. Dôvodil, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepredstavovalo reakciu žalobcu na nezaplatenie konkrétnej splátky. Bolo dôsledkom dlhodobého neplnenia si povinností zo strany žalovaných, ktorí po dlhšiu dobu nesplácali úver riadne a včas, t. j. neplnili si svoje záväzky zo zmluvy o splátkovom úvere. Nereagovali ani na opakované výzvy žalobcu na doplatenie dlžných splátok, a teda si riadne neplnili svoje povinnosti v zmysle uzavretej zmluvy. Keďže žalovaní na tieto výzvy nereagovali, pristúpil žalobca v súlade so zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami a úverovými podmienkami k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čím sa stal splatným celý dlh žalovaných. Vzhľadom k uvedenému považoval za zrejmé, že zo strany žalobcu nedošlo k uplatneniu práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ale jednalo sa o postup zmluvne dojednaný. Napriek tomu žalobca postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo do potreby výzvy, ktorá predchádzala samotnému zosplateniu úveru. Okrem iného poukazyval aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/75/2007, v zmysle ktorého súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený požadovať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca uviedol, že z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.07.2014, ktoré žalobca založil do súdneho spisu, je zrejmé, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.07.2014, pričom vyzval žalovaných, aby v lehote 15 dní od prevzatia predmetnej listiny uhradili celú splatnú sumu pohľadávky, ktorá ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala sumu 45.757,72 eur. Mimoriadna splatnosť pohľadávky bola žalobcom vyhlásená ku dňu 15.07.2014. Z predložených doručeníek vyplýva, že najskôr od 21.07.2014 žalovaným začala plynúť 15-dňová lehota na dobrovoľné zaplatenie pohľadávky. Márnym uplynutím 15-dňovej lehoty na úhradu splatnej pohľadávky žalobcu, t. j. dňom 05.08.2014, si žalobca mohol uplatniť svoju pohľadávku v súdnom konaní, ako to predpokladá ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému je nevyhnutné subsumovať pod dátum 06.08.2014 začiatok plynutia premlčacej doby zosplatennej pohľadávky. Mal za to, že nie je možné, aby premlčacia doba začala plynúť skôr, ako nastala splatnosť zostatku pohľadávky. Premlčacia plynie

spravidla odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal odvolateľ za zrejme, že žalobcom uplatnená pohľadávka nie je premlčaná a súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vzhľadom k nesprávnym skutkovým zisteniam spor medzi žalobcom a žalovanými nesprávne právne posúdil a rozhodol v rozpore so zákonom. V dôsledku nesprávne zamietnutej žaloby žalobcu súd prvej inštancie nesprávne rozhodol aj o náhrade trov konania. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že podanej žalobe žalobcu vyhovie v celom rozsahu a žalobcovi prizná proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, eventuálne odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrilo občianske združenie D. B. C. G., ktoré navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalobcu považoval za nedôvodné s tým, že so skutočnosťami uvedenými v podanom odvolaní sa nestotožňuje a naopak, má za to, že rozsudok vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia merita veci, pričom súd prvej inštancie postupoval tak, že boli zachované procesné práva oboch strán sporu. Pokiaľ sa týka jeho trov konania, poukázal na ust. § 95 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že ak je osobitný subjekt oprávnený na všetky úkony, tak je oprávnený aj na zastúpenie advokátom. Poukázal zároveň aj na čl. 3 ods. 1 Základných princípov CSP, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Mal za to, že na ust. § 95 CSP treba použiť ústavnokonformný výklad a priznať aj osobitnému subjektu trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia napriek tomu, že nie je stranou sporu.

4. Žalovaní sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu (výrok II., III., IV.) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh žalovaných sa stal splatným po tom, čo žalobca uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas a ku dňu 15.07.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka platí, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený.

7. Ak vykonaným dokazovaním nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu celého dlhu, teda ak veriteľ vo svojich úkonoch neoznačí presne splátku úveru, pre omeškanie ktorej využil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru, v záujme preferencie platnosti právneho úkonu predčasného zosplatnenia je potrebné vychádzať z toho, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru pristúpil veriteľ pre splátku úveru, ktorá je dátumom splatnosti najbližšia k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

8. Vychádzajúc z obsahu spisu s prihliadnutím k uvedenému záveru žaloba zo dňa 14.07.2017 doručená súdu prvej inštancie dňa 18.07.2017 bola teda podaná po uplynutí premlčacej doby a záver súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku žalobcu bol správny.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny, a to aj v závislých výrokoch o trovách konania (§ 387 ods. 1 CSP).

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a občianskemu združeniu D. B. C. G. priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).